

፫ ሰንበት ዘአስተርእዮ

፩ የካቲት 2007 ዓ.ም.(2/8/14)

መዝሙር: ተወልደ ኢየሱስ በቤተልሔም ዘይሁዳ. ።

ንባባት: 1ቆሮ 7:29-31፥ 1ጴጥ 1:13-22፥ ግ.ሐ. 19:1-10፥ ማር 1:14-20

ምስባክ: አምጽኡ ለእግዚአብሔር በሐውርተ አሕዛብ፡ አምጽኡ ለእግዚአብሔር ክብረ ወስብሐተ፥ አምጽኡ ለእግዚአብሔር ስብሐተ ለስሙ። መዝ 29:1-2።

መዝሙር ኢየሱስ ብዓቢ ክብሪ ካብ ድንግል አብ ቤተልሔም ዘይሁዳ ተወሊዱ፥ተወሊዱ ተጠሚቹ ብልደቱ ምእንቲ ክንሕጎስ ብግልጽቱ ደስ ክብለና ሰንበት ንዕረፍቲ ሰርዐ።

አብ ዝሓለፈ ሰንበት ብዛዕባ መጻዕታዎ ኣምላኽ ንኸልተ ኣርድእቲ ርኢና ከምኡ ኣምላኽ ነነፍስወከፍና ይጽውዓና ክንብል ከሎና እንታይ ከምዝኾነ ርኢና። አብ ናይ ሎሚ ወንጌል ከአ ናይ እቶም ዝጸውዖም ኣርድእቲ መልስን ንሕና ክንምልሶ ዝግብኣናን ክንርኢ ኢና።

ናይ ሎሚ ወንጌል ክልተ ክፍሊ ኣለዎ ፩ያ መጻዕታን ግድላቱን፥ ፪ይ መልሲ ነቲ መጻዕታ። እዚ ናይ ሎሚ ወንጌል ኢየሱስ ምስተጠምቀ ብመንፈስ ኣምላኽ ተመሊኡ ብኡብኡ ተልእኮኡ ጀሚሩ። ዮሐንስ መጥምቕ ኣብቲ እዋን ተአሲሩ ነሩ ብቋንቋ ግሪኽ “ተአሲሩ ዝብል” “አሕሊፎም ሃብዎ” እዩ ዝብል። እዚ ምስቲ ንኢየሱስ ኣሕሊፎም ዝሃብዎ ከምኡ ነቶም ተኸተልቱ ኣሕሊፎም ናይ ዝህብዎም ዘመልክት እዩ። አብ ነፍሲወከፍ ቅዳሴ ክነዕርግ እንከሎና “ብታ ኣሕሊፎም ዝሃብዎ ለይቲ” እናበልና ንዝክሮ። “እዚ ሥጋይ ምእንታኻትኩም ዝህዞብ” ዝብል ንደግም።

መንግስቲ ኣምላኽ ቀሪባ እያ፡

ኢየሱስ ትምህርቱን ተልእኮኡን አብ ገሊላ እዩ ጀሚሮዎ። ነቲ ዘሕጉስ ሰናይ ዜና ክሰብኽ ጀሚሩ። ስብከቱ ሕጽር ብዝበል “ግዚኡ በጺሑ እዩ” “መንግስቲ ኣምላኽ ቀሪባ እያ፥ ተነስሑን ኣብ ወንጌል ከአ እመኑ” ዝብል እዩ።

እቲ እዋን በጺሑ እዩ ማለት መስሕ እቲ መድኃኒ ንጉሥ መጺኡ እዩ። መንግስቲ ኣምላኽ መጺኦ እያ። እዚ መንግስቲ ኣምላኽ ዝብሃል ዘሎ ቦታ ኣይኮነን ዘስምዕ አብ መንጎ ዘሎ ርክብ እዩ። እቶም ወገን እቲ መንግስቲ ዝብሃሉ እቶም ነቲ ብኢየሱስ ክርስቶስ ንኣና ዝተዋህበ ናይ ሕይወት ርድኢት ዝቐበሉን ሕይወቶም ኣብቲ ኢየሱስ ዝሃቦ ራእይ ሕይወት ዝምስርቱን እዮም። እንመን ምዃናም ወይ ኣበይ ከምዘለዉ ኣይግድስን እዩ። ዝግድስ አብዚ እዋን ሕጂ ዘሎ ኩነታቶም እዩ ዝግድስ። እቲ መንግስቲ ዝብሃል ካብታ ቤት ክርስትያን ምልክት ናይ እቲ መንግስቲ ኮይና አብ መንጎና ከምዘሎ እተምልክት ካብኣ ይገፍሕን ይዓብን።

ከመይ ኢልካ ኣባል እዚ መንግስቲ ይኸውን፡

አብቲ መንግስቲ ከመይ ኢልና ክንኣቱ ንኸእል? “ተነስሑን ብወንጌል እመኑን” ይብለና። መጀመርያ ክንገብሮ ዘሎና ነቲ አብ ልብና ዘሎ፥ አብ ኣምላኽ ከይንቐርብ ከልኪሉና ዘሎ፥ ክንኣሊ ኣሎና። ነዚ አብ ትንቢት ዮናስ ነብይ (3:1-10) እንተ ረኣና ክንርድኦ ንኸእል። ኣምላኽ

መሐራይ አቦ እዩ፤ ንሱ ወላ እኳ ብግብርና ይቆጣጠሩ እምበር ካባና ዝደልዮ ካብቲ ዘሎናዮ ሕማቕ ሕይወት ኣብኡ ክንምለስ እዩ። ተጠራጣሪይ ዮናስ ነብይ ብኣምላኽ ንሱብ ንነዌ ክንስሑ ክምለሱ ክነግር ተላኢኹ። ሰብ ነነዌ መልእኽቲ ኣምላኽ ካብ ዮናስ ምስ ሰምዑ ቀልጢፎም ኣሚኖም ተነሲሑም ኣምላኽ ከኣ ምሒርዎም። ከምቲ ዮናስ ዝሓሰበ ዘይኮነ “ኣብ ኣምላኽ ኣመኑን ካብ ክፍኡቶም ተመልሱን” ይብል።

ኣምላኽ ሎሚ እውን እዚ ዓይነት ምሕረት ክገብር ከም ንዮናስ ዝለኣኹ ንነፍሲ ወከፍና ኣብዛ እንነብራ ዓለም ክልእኽ ይደሊ ኣሎ። ንነፍስወከፍን ከምቲ ንዮናስ ዝበሎ “ተንስእ. . . ኣነ ዝህበካ መልእኽቲ ስበኽ” ይብለና ኣሎ። ኩሉ ጊዜ ዝተፈላለዩ ኣስተምህሮን ስብከትን ንሰምዕ ኢና እንሰምዖ ኸኣ ኣብ ሕይወትናን ኣብ ዓለምናን ገለ ለውጢ ክንገብር እዩ እንተ ኹን ዓለም ከም ቀደማ እቲ ክፍኡትን ኃጢአትን እኳ ድኣ እናገደደ ይከይድ ኣሎ። ግን ነቲ ዝዘረብ ንሰምዖ እንተ ንኸውን ዓለምና ክንደይ ምለወጠት። ኣብ ገለ እዋን ጽቡቕ ስብከት ሰሚዕና ንብል ኢና፤ ንካህናት ኣባቲ ጽቡቕ ትሰብኩ ንብል ኢና እዚ ግን ወይ እቲ ስብከት ድኣን ነሩ እዩ ወይ ከምቲ ክንሰምዖ እንደልዮ ተሰቢኹ ማለት እዩ። እዚ ሕማቕ ማለት ኣይኮነን እቲ ሕቶ እቲ ስብከት ኣብ ሕይወተይ ገለ ለውጢ ወይ ተንኪፍኒዶ? ኣነ ጽቡቕ ሰቢኽ ክብል እንተ ኹይነ ኣብ ሕይወትኩም ለውጢ ኣምጺኦ እንተ ኹንኩ እዩ ኣብ ኣምላኽ ከምትምለሱ እንተ ገበርኩ፤ ኣብ ሕይወትኩም ፍቕሪ ሓድነት ከፍሪ እንተ ኸኣልኩ ጥራሕ እዩ።

ሰብ ነነዌ ዮናስ ሓጺር ስብከት ምስ ሰበኸሎም ኣብ ኣምላኽ ኣሚኖም፤ ብኃጢአቶም ተነሲሑም፤ ኩሉ ኺጸውም ድማ ኣወጁ ከም ዝተጣዕሱ ምእንቲ ኸርእዩ ኸኣ ኹብ ዓባይቶም ክሳብ ናእኸቱኦም ወጮ ተኸድኑ። ንሕና ነቲ ንልብና ከይንንሳሕ ዓጻይዎ ዘሎ እምነ ምስኣስ ኢና እንነኮራርዎ እዋ ንድላይን ቃል ኣምላኽን ከም ዝሰምዕ እንገብሮ። ነቲ ሰንበት ሰንበት ወይ እውን ባዕልና ብምሕሳብ ወይ ብምንባብ እንሰምዖ ቃል ኣምላኽ ብምስማዕ ኣብ ሕይወትና እንታይ ለውጢ ንገብር። ሎሚ እምብኣር ተቐላጢፍና ነዚ ኣምላኽ ዝደልዮ ክንገብር ንቀዳደም ንነሳሕ ምኽንያቱ ከምቲ ጳውሎስ ዝብለና “እቲ ዘመን ሓጺር እዩ”። እቲ ዝበለጸ ንትምህርቲ ወንጌል ከም ዝተቐበልና “ብኃጢአትካ ምንሳሕ፤ ብወንጌል ምእማንን” ነዚ ኸኣ ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ምንባሩ እዩ።

“ተነስሑ” ዝብል ቃል ካብቲ ኣብ ዝሓለፈ ዝገበርካዮ ምጥዓስ ወይ ተጋግዮ ምባል ንላዕሊ እዩ። ብግሪኽ “metanoia” ይብልዎ፤ ኣብ ሕይወትካ ቀዳምነት ሂብካ እተርእዩ ፍጹም ለውጢ ማለት ካብቲ ዝነበርካዮ ጨሪሽካ ምልዋጥ፤ ኣንፈትካ ኣብ ኣምላኽ ምቕያር እዩ ዘስምዕ። እዚ ኣብ ወንጌል ብምእማን እዩ ዝኸውን። ነቲ ኢየሱስ ዝመሃሮ ወይ ቤተ ክርስቲያን እትምህሮ ከም ሓቂ ምቕባል ጥራሕ ኣይኮነን። ኣብኡ ምእማን ፍጹም ተወፋይነት፤ ንሕይወትካ ብምልኡ ብዘይ ቅድመ ኩነት ኣብ ቅድሚ ኢየሱስ ምሃብ እዩ። ምሉእ ሕይወትካ ኣብ ኣገልግሎት ኣምላኽን ሰብ ክተውዕል ኪዳን ምእታው እዩ (ከምቲ ሰባት ኣብ ቃል ኪዳን ንጽቡቕ ወይ ንሕማቕ ብዘዩገድስ ዝኣትውዎ ኪዳን)። ነዚ ክንገብር ምስ ከኣልና ጥራሕ እዩ ኣምላኽ ክተዓረቕና ዝኽእል።

ንመጻዕታ መልሲ ምሃብ፡

ካልኣይ ክፍሊ ናይ ሎሚ ወንጌል ብዛዕባ ነቲ መጻዕታ ዝተዋህበ ምልሽ ይነግረና። ኣርባዕተ ገፈፍቲ ዓሣ ተጻዊዖም። **“ገፈፍቲ ሰብ ክገብረኩምሲ ንዑ ስዓቡኒ”** ተባሂሎም። ጴጥሮስን እንድርያስ ሓውን ነቲ መጻዕታ ምስ ሰምዑ ኩሉ ዘለዎም ሓዲጎም ደድሕሪ ኢየሱስ ሰዲቦም። ደቂ ዘበዴዎስ ዮሓንስን ያዕቆብን እውን ምስ ጸውዖም ነብኦም ምስ ዕሱባቱ ኣብ ጃልባ ኃዲጎም ሰዓብዎ።

እዘም ቀዳሞት ሰዓብቲ ኢየሱስ ምሉእ እምነት ገሮም ንኹሉ ዘለዎም ሓዲጎም ብምሉእ ክስዕብዎ ሕይወቶም ኣወፍዮም ከም ዝሰዓብዎ ንርኢ። ኣባይ ከምዝኸዱ ንምንታይ ከምእተጸውዑ ዝፈልጥዎ ኣይነበሮምን፤ መጻኢ ሕይወቶም ከመይ ከምዝኸውን ሓንቲ ሓሳብ ኣይነበሮምን። እዚ እዩ እቲ መለክዕ እምነቶም ሓደ ሰብ ኣብ ዕለታዊ መነባብርኦም ከለዉ ረኺቡ ሰዓብቲ ይብሎም ንሶም ከኣ ኩሉ ሓዲጎም ብምልኡ መጻኢ ሕይወቶም ኣብኡ ገሮም ይስዕብዎ። ብሓቂ ክንርእዮ እንተ ኾና መጻኢ ሕይወቶም ብዙሕ ሓጎን ስቓይን ዝመልኦ እዩ ነሩ።

ብርግጽ ጸዋዕትኦም ገፈፍቲ ሰባት ክኾኑ እዩ። ብመምህሮም ዝተጀመረ ንሰባት ኣብ ሓዲስ ሕይወት ናይ ሓቂ፣ ፍቕሪ፣ ነጻነትን ርትዕን ዝመልኦ ክኣትዉ ተጻዊሪዎም። ካብታ ንኹሉ ሓዲጎም ክስዕብዎ ዝጀመሩላ ዕለት ብዛዕባ ሕይወቶም ወይ ንኢየሱስ ብምስዓብም ተጣዒሶም ኣይፈልጡን። ኣብ ሕይወቶም ዝተጓነፎም ተመክሮን ዝረኣይዎ ግብሪ ኣምላኽን ነቲ ኹሉ ሕልምታቶም ልዕሊኡ ከም ዝርእዩ ገርዎም።

መልስናኽ እንታይ እዩ?

እቲ መጻዋዕታ ሎሚ እውን ኣምላኽ ይጽውዕ ኣሎ፤ ገፈፍቲ ሰባት ኣብ ኣምላኽ ክንከውን ይደልዩና ኣሎ። ሰበኽቲ ወንጌል ክንከውን ኣብ ግራቱ ክንጻዩ ዓለምና ሰናይን ሰላምን ፍቕርን ክነግሳ ክንልኣኽ ይሓትት ኣሎ። “ገፈፍቲ ሰብ ከንብረኩም ሰዓብቲ” ይብሉና ኣሎ። መልሲ ክህብ ቅሩብ ዘሎኹ? ክስዕሶ ስንድው ዘሎኹ። ኣብ ሕይወተይ እንታይ ኣሎ ንመጻዋዕታ ኣምላኽ ከይምልስ ንነጻነተይ ከይጥቀም ዝግግተኒ? ኣብ ግላዊ ርክባተይ እንታይ ኣሎ ነቲ ጉዕዞ ከይቅበል ዓጊቱኒ ዘሎ? ንግላዊ ስምዒተይ ወይ ጥቕመይ ኢሊ ካብቲ ኣምላኽ ዝጽውዓኒ ዘትርፈኒ እንታይ ኣሎ? “ሰዓብቲ” ዝብል ሕይወት ዝቕይር መጻዋዕታን ተልእኮን እዩ። መልስና ኣውንታዊ ክኸውን ኣለዎ ምኽንያቱ ንጥቕምና ንጥቕሚ ኣሕዋትናን ዓለምናን እዩ። ገፈፍቲ ሰብ ማለት ኣብ መንግስቲ ኣምላኽ ኣባል ምዃን፣ መሳርሕቲ ኣምላኽ ምዃን፣ ሰብ ብርኪ ኣብ ስራሕ ወንጌል ማለት እዩ። ገፈፍቲ ሰብ ዝብሃሉ እቶም ዝያዳ ጉዕዞ ነሕዋቶም ክሕግዙ ኢሎም ዝኸዱ፣ ነቲ ክርስቶስ ዝደልዮ “ተንስሑ ኣብ ወንጌል ከኣ እመኑ” ዝብል ከብጽሑ ዝጎዩ እዮም። ከም ጳውሎስ ከም ዮናስ ከም ኩሎም ሰበኽቲ ወንጌል ግዚኡ ሓጺር እዩ እሞ ተነስሑ ተመለሱ እናበሉ ዝሰብኩ እዮም።

ቅ. ጳውሎስ ኣብዛ ሎሚ ዝተነበት ንሰብ ቆሮንጦስ ኣብ ምሉእ ነጻነትን ክነብሩ ከምኡ ካብ ዝኾነ ካብ ኣምላኽ ዝፈልዮም ነገር ክርሕቁ ይላበዎም። ካብቲ ዘሎና ግላዊ ይኹን ሓባራዊ ነገራት ኩሉ ጊዜ ዝነብር የለን ድሕሪ ሓጺር ጊዜ ኩሉ ክሓልፍ እዩ። ሕይወት ጽቡቕ ይኹን ሕማቕ ዝነብር የለን ዝነብር እቲ መሰረታዊ ነገራት ሓቂ ፍቕሪ ነጻነትን ርትዕን ጥራሕ እዩ። ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ዝርኣ እንታይ ከም ዘሎና ዘይኮነ ከመይ ከም ዘሎና እዩ።

ኣምላኽ ሎሚ ምስኡ ክንጻዩ ነዛ ጸልማት ጎልቢብዎ ዘሎ ዓለምና ብርሃን ክንውልዓላ ንሕይወት ብዙሓት ክንልውጥ እሞ ኣብ ቅኑዕ መገዲ ክምለሱ ክንሕግዞም ክልእከና ይሓተና ኣሎ። ምናልባት ከም ዮናስ ነብዩ ቅድሚ ምልኣኽና ነቲ መልእኽቲ ከምቲ ኣምላኽ ዝደልዮ ገርና ክነብጽሑ ክልተ ጊዜ ክንሰምዖ ኣሎና። ምናልባት ኣብ ሕይወትና ዝገጥመና ማዕበል ክንሓልፎ ኣሎና፤ ከም ጳውሎስን ብጸቱን ክንሓድጎ ዘሎና መግፈፊ ዓሣታትና ኣሎና። ከምኡ ነቲ ዘሎና ናይ ክብሪ ቦታን ደረጃን፣ እቲ ፈቲናዮ ጥዒሙና ዘሎ፣ ብጸትና ኩሉ ሓዲግና ቀዳምነት ንኣምላኽ ክንልኣኽ ቅሩባት ክንከውን ንሕተት ኣሎና።

ብልብና እንተ ወፈርና ዘይንልውጠሉ ወላ ሓንቲ የለን ሓንትስ ነቲ ኣምላኽ ዝደልዮ ርኢናን ሰሚዕናን ንኸኣል። ወደይ ንለይ ኣብ ድሕነት ኣሕዋትኩም ኣብ ሰላም ዓድኹም ኣብ ኩሉ

ተለዎትኝ ንዝብል ዘሎ ኣምላኽ ሎሚ ከም ሳሙኤል ነብይ “ባርያኻ ይሰምዓካ ኣሎ” ተዛረብ ነበሎ ሽዑ መንፈስ ኣምላኽ ምስና ኮይኑ ክመርሓና እዩ። ክንሳሕ ክንልወጥ ንዝጽውዕ ዘሎ ኣምላኽ ዓው ኢልና ሕራይ ንበሎ። መልእኽትኻ ኣብቶም እትደልዩም ከብጽሕ ፍቓደኛ እየ ልእኽኒ ንበሎ። ግን ኣብ መንጎ ንመልእኽቲ ኣምላኽ ሓዲግና ካልእ መልእኽቲ ከይነብጽሕ መንፈስካ ልእኽልና ኢልና ክንጽሊ ክንልምን ከምእይ ክንምረቕ ኣሎና ሽዑ ጉዕዞ መልእኽትና ብርሃን ክመርሖ እዩ ቃልና ቃል ኣምላኽ ኮይኑ ከም ሰብ ነነዌ ሰብ ክሰምዓና እዩ።

ኣ ማርያም ንስኺ ነቲ ኣምላኽ ካባኺ ዝደልዩ ክትገብሪ ሕራይ ዝበልኪ ኢኺ ንሕና እውን ከምቲ ናቲካ ካባና ዝደልዩ ክንገብር ሕራይ ክንብል ሓግዝና። ንወድኺ ከኣ ሓግዞም ይልምኑ ኣለዉ ስምዓዮም በልልና።

ቃሉ ሰሚዕና መልእኽቲ እንስምዕይ ይግበረና፥ ኣሜን።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ